

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/53/EB

frá 13. júní 2002

um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjaplantna í landbúnaði ⁽²⁾ hefur verið breytt oft og verulega að því er varðar efnisatriði ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal téðri tilskipun af þeim sökum steipt saman í einn texta.
- 2) Framleiðsla á fræi og ungum plöntum er mikilvæg grein í landbúnaði í bandalaginu.
- 3) Af þessum sökum hefur ráðið samþykkt tilskipanir varðandi markaðssetningu sykurrófufraes (2002/54/EB) ⁽⁴⁾, fóðurjurtafraes (66/401/EBE) ⁽⁵⁾, sáðkorns (66/402/EBE) ⁽⁶⁾, kartöfluútsæðis (2002/56/EB) ⁽⁷⁾ og olíu- og trefjajurtafraes (2002/57/EB) ⁽⁸⁾.
- 4) Taka þarf saman sameiginlega skrá um yrki. Skrána er einungis hægt að taka saman með því að styðjast við innlendar skrár.
- 5) Öll aðildarríkin ættu því að taka saman eina eða fleiri innlendar skrár yfir yrki sem samþykkt eru til vottunar og markaðssetningar á yfirráðasvæði þeirra.
- 6) Fara verður eftir samræmdum reglum við gerð skráanna til að samþykktu yrkin verði aðgreinanleg, stöðug og nægilega einsleit og ræktunar- og notkunargildi þeirra fullnægjandi.
- 7) Rétt er að taka tillit til reglna sem komið hefur verið á alþjóðlega að því er varðar tiltekin ákvæði varðandi samþykki á yrki í einstökum ríkjum.
- 8) Til að athuganir geti farið fram áður en yrki fæst samþykkt er nauðsynlegt að ákvarða fjölmargar, samræmdar viðmiðanir og lágmarkskröfur.
- 9) Staðla ber ákvæði um hversu lengi samþykki fyrir yrki á að vera í gildi, ástæður fyrir því að hægt er að nema samþykki úr gildi og um reglur um viðhald yrkis og aðildarríkin ættu að tilkynna hvert öðru um samþykki og afturköllun yrkja.
- 10) Æskilegt er að samþykkja reglur í tengslum við heppilegustu nafngiftir á yrki og upplýsingaskiptum milli aðildarríkja.
- 11) Heimilt skal vera að markaðssetja fræ, sem fellur undir ákvæði þessarar tilskipunar, án takmarkana í bandalaginu þegar það er komið á skrá í sameiginlegu skránni.
- 12) Þó ætti að veita aðildarríkjunum rétt, með sérstakri málsmeðferð, til að bera upp andmæli, ef einhver eru, gegn tilteknu yrki.
- 13) Framkvæmdastjórnin skal birta í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna* heiti þeirra yrkja sem bætt er í sameiginlegu skrána yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði.
- 14) Kveða skal á um ráðstafanir til að viðurkenna jafngildi athugana og eftirlits með yrki sem framfylgt er í þriðju löndum.

⁽¹⁾ Álitni var skilað 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Stjtið EB 225, 12.10.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽³⁾ Sjá A-hluta í I. viðauka

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB (Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

- 15) Reglur bandalagsins gilda ekki um yrki ef sýnt er fram á að flytja eigi frá eða fjölgunarefni af þeim út til þriðju landa.
- 16) Vegna framfara í vísindum og tækni er nú unnt að rækta yrki með breytingum á erfðaeefni. Þess vegna ber aðildarríkjunum, þegar þau ákveða hvort þau eigi að samþykkja erfðabreytt yrki í skilningi tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið ⁽¹⁾, að taka tillit til þeirrar hættu sem það getur haft í för með sér að sleppa þeim út í umhverfið af ásettu ráði. Auk þess skal ákvarða með hvaða skilyrðum skuli samþykkja slík erfðabreytt yrki.
- 17) Reglur um markaðssetningu nýrra matvæla og nýrra innihaldsefna í matvælum eru settar á vettvangi bandalagsins með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 ⁽²⁾. Þess vegna ber aðildarríkjunum einnig að taka tillit til hvers konar heilsufarsáhrættu í tengslum við matvæli þegar þau ákveða hvort samþykkja skuli yrki. Auk þess skal ákvarða með hvaða skilyrðum skuli samþykkja slík erfðabreytt yrki.
- 18) Í ljósi framfara í vísindum og tækni er rétt að setja reglur sem gera það kleift að markaðssetja efnafræðilega meðhöndlað frá og fjölgunarefni.
- 19) Nauðsynlegt er að tryggja að erfðauðlindir plantna séu varðveittar. Með það fyrir augum þarf að setja skilyrði sem gera kleift, innan ramma laga um verslun með frá, að varðveita, með notkun á staðnum, yrki sem eru í hættu vegna erfðatæringar.
- 20) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.
- 21) Tilskipunin skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna um frest til lögleiðingar þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta I. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Tilskipun þessi fjallar um að taka upp í sameiginlegu skrána yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði yrki sykkurófna- og fódurplantna, korns, kartafna og olíu- og trefjaplantna

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 117, 8.5.1970, bls. 15. Tilskipunin var felld úr gildi með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/18/EB (Stjtið. EB L 106, 17.4.2001, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

sem má markaðssetja samkvæmt ákvæðum þeirra tilskipana sem varða markaðsetningu sykurrófufraes (2002/54/EB), fódurjurtafraes (66/401/EBE), sáðkorns (66/402/EBE), kartöfluútsæðis (2002/56/EB) og olíu- og trefjajurtafraes (2002/57/EB).

2. Sameiginlega skráin yfir yrkin skal byggjast á innlend- um skráum aðildarríkjanna.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um yrki ef sannanlega á að flytja frá eða fjölgunarefni þeirra út til þriðju landa.

2. gr.

Í þessari tilskipun merkir „opinberar ráðstafanir“ ráðstafanir sem gerðar eru af:

a) ríkisvaldinu, eða

b) lögaðila á vegum ríkisins, hvort sem hann lýtur opin- berum rétti eða einkarétti, eða

c) eiðsvörnum einstaklingi þegar um er að ræða viðbótar- starfsemi sem einnig er undir eftirliti ríkisins,

að því tilskildu að þeir aðilar, sem um getur í b- og c-lið, hagnist ekki persónulega á slíkum ráðstöfunum.

3. gr.

1. Hvert aðildarríki skal útbúa eina eða fleiri skrár yfir yrki sem eru opinberlega samþykkt til vottunar og markaðs- setningar á yfirráðasvæði þeirra. Öllum er heimill aðgangur að skránum.

2. Þegar um er að ræða yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendinga) sem á einvörðungu að nota sem þátt í endan- legum yrkjum gilda ákvæði 1. mgr. einungis ef fyrirhugað er að markaðssetja fráíð undir yrkisheiti sínu.

Ákvarða má skilyrði fyrir því að beita ákvæðum skv. 1. mgr. gagnvart öðrum samsettum yrkjum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. Þangað til, þegar um er að ræða aðrar korntegundir en maís, er aðildarríkjunum heimilt að beita þessum ákvæðum á önnur samsett yrki að því er varðar frá sem ætlað er til vottunar á yfirráðasvæði þeirra.

Tilgreina skal samsett yrki sem slík.

3. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að samþykki fyrir upptöku yrkis í sameiginlegu skrána eða í skrá annars aðildarríkis jafngildi samþykki fyrir upptöku í þeirra eigin skrár. Ef aðildarríki setur slíkt ákvæði er það undanþegið skuldbindingunum sem kveðið er á um í 7. gr., 9. gr. (4. mgr.) og 10. gr. (2. til 5. mgr.).

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að yrki sé því aðeins samþykkt að það sé aðgreinanlegt, stöðugt og nægilega einsleitt. Yrkið verður að hafa fullnægjandi ræktunar- og notkunargildi.

2. Ekki verður krafist athugunar á ræktunargildinu:

- a) til að fá samþykki fyrir yrki grasa ef ræktunarmaðurinn lýsir því yfir að frá af því yrki sé ekki ætlað til framleiðslu á fódurplöntum,
- b) til að fá samþykki fyrir fræi yrkis sem á að markaðssetja í öðru aðildarríki, sem hefur þegar samþykkt yrkið, með hliðsjón af ræktunar- og notkunargildi þess,
- c) til að fá samþykki fyrir yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendingar) sem eru eingöngu ætluð sem þættir fyrir blendingsyrki og uppfylla kröfur 1. mgr.

3. Þegar um er að ræða yrki sem ákvæði 2. mgr. a gilda um er heimilt að ákvarða í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 23. gr., að svo miklu leyti sem það er réttlætunlegt með tilliti til frjálstrar dreifingar fræs í bandalaginu, að með viðeigandi athugun skuli sýnt fram á að yrkið henti fyrir það hlutverk sem því er ætlað. Í slíkum tilvikum skal ákvarða skilyrði fyrir athuguninni.

4. Sé um að ræða erfðabreytt yrki í skilningi 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 90/220/EBE skal því aðeins samþykkja að yrkinu sé sleppt af ásettu ráði út í umhverfið að allar viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið.

5. Ef nota á efni, sem er unnið úr plöntuyrki, sem matvæli eða sem innihaldsefni í matvæli sem falla undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 258/97 mega þessi matvæli eða innihaldsefni ekki:

— vera hættuleg fyrir neytandann,

— villa um fyrir neytandanum,

— vera svo frábrugðin matvælum eða innihaldsefnum matvæla sem þau eiga að koma í staðinn fyrir að venjuleg neysla þeirra sé síðri kostur í næringarlegu tilliti fyrir neytandann.

6. Til að varðveita erfðaaufgöngu plantna, eins og tilgreint er í 2. mgr. 20. gr., geta aðildarríkin vikið frá viðmiðunum um samþykki sem eru settar fram í fyrsta málslið 1. mgr. ef sett eru sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. varðandi kröfurnar í a- og b-lið 3. mgr. 20. gr.

5. gr.

1. Yrki telst vera aðgreinanlegt, hvort sem stofnefni þess er tilbúið eða náttúrulegt, ef einn eða fleiri mikilvægir eiginleikar greina það merkjanlega frá öllum öðrum yrkjum sem þekkt eru í bandalaginu.

Eiginleikar yrkis skulu vera þess eðlis að unnt sé að bera nákvæm kennsl á þá og skilgreina þá nákvæmlega.

Yrki, sem þekkt er í bandalaginu, er hvert það yrki sem, á þeim tíma sem sótt er um á viðeigandi hátt um samþykki fyrir yrkinu sem meta skal:

— er annaðhvort skráð í sameiginlegu skránni yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði eða skrána yfir grænmetis-tegundir, eða

— hefur, án þess að vera skráð í aðra hvora skrána, verið samþykkt eða lagt fram til samþykkis í hlutaðeigandi aðildarríki, annaðhvort til vottunar og markaðssetningar eða vottunar með tilliti til annarra landa,

nema skilyrðin hafi ekki lengur verið uppfyllt í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum áður en ákvörðun var tekin um umsókn um samþykki fyrir yrkinu sem meta skal.

2. Yrki telst vera stöðugt ef það samræmist enn lýsingunni á grundvallareiginleikum sínum að lokinni endurtekinni fjölgun eða í lok hvers fjölgunarskeiðs (hafi ræktunarmaðurinn skilgreint sérstakt fjölgunarskeið).

3. Yrki telst vera nægilega einsleitt ef plönturnar, sem það er ræktað af, með örfáum frávikum og með hliðsjón af fjölgunarkerfi plantnanna, eru svipaðar eða eins frá erfðafræðilegu sjónarmiði að því er varðar þá eiginleika í heild sinni sem skoðaðir eru í þessu skyni.

4. Ræktunar- eða notkunargildi yrkis telst vera viðunandi ef eiginleikar yrkis í heild sinni leiða af sér greinilegar framfarir, annaðhvort í ræktun eða, að því er varðar notkunargildi, uppskeru eða nýtingu afurða sem fást af henni í samanburði við önnur yrki sem hafa verið samþykkt í skrá viðkomandi aðildarríkis. Ef um einhverja framúrskarandi eiginleika er að ræða má líta fram hjá minni háttar ókostum.

6. gr.

Aðildarríki skulu tryggja að sömu kröfur gildi um yrki frá öðrum aðildarríkjum og um innlend yrki, einkum að því er samþykktar reglur varðar.

7. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að samþykki fyrir yrki byggist á niðurstöðum opinberra athugana, einkum ræktunartilrauna, er náí til nægilega margra eiginleika til að hægt sé að lýsa yrkinu. Aðferðir við að ákvarða eiginleika verða að vera nákvæmar og áreiðanlegar. Til að sannreyna að yrki sé aðgreinanlegt skal a.m.k. nota tiltæk, sambærileg yrki við ræktunartilraunir sem þekkt eru í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr. Nota skal önnur tiltæk, sambærileg yrki við beitingu ákvæða 9. gr.

2. Ákvarða skal eftirfarandi í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., og með hliðsjón af nýjustu þekkingu á sviði vísinda og tækni:

a) eiginleika sem lágmarksathuganir á tegundum eiga að taka til,

b) lágmarkskröfur um framkvæmd athugana,

c) nauðsynlegar reglur fyrir ræktunartilraunir sem á að gera í því skyni að meta ræktunar- eða notkunargildið. Í þessum reglum er unnt að ákvarða:

— málsmeðferð og skilyrði fyrir því að öll aðildarríkin eða nokkur þeirra geti sameinast um að taka inn í ræktunartilraunir, sem lið í aðstoð stjórnvalda, yrki sem óskað hefur verið eftir samþykki fyrir í öðru aðildarríki,

— samstarfsskilmála milli yfirvalda þeirra aðildarríkja sem taka þátt í tilraununum,

— áhrif af niðurstöðum þessara ræktunartilrauna,

— staðla varðandi upplýsingar um ræktunartilraunir í tengslum við mat á ræktunar- eða notkunargildi.

3. Þegar athugun á erfðabundnum þáttum er nauðsynleg fyrir rannsókn á blendingum og tilbúnum yrkjum skulu aðildarríkin tryggja að farið sé með niðurstöður athugana og lýsingu erfðabundinna þátta sem trúnaðarmál ef ræktunarmáðurinn fer fram á það.

4. a) Ef um er að ræða erfðabreytt yrki sem um getur í 4. mgr. 4. gr. skal vinna mat á umhverfishættu sem jafngildir matinu sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE.

b) Málsmeðferð, til að tryggja að matið á umhverfishættu og aðrir viðeigandi umhverfisþættir jafngildi því sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, tekin upp í reglugerð ráðsins og byggjast á viðeigandi laga- grundvelli í sáttmálanum. Þar til þessi reglugerð öðlast gildi skal því aðeins samþykkja að erfðabreytt yrki séu tekin inn í innlenda tegundaskrá að markaðssetning þeirra hafi verið samþykkt í samræmi við tilskipun 90/220/EBE.

c) Ákvæði 11. til 18. gr. tilskipunar 90/220/EBE gilda ekki um erfðabreytt yrki eftir gildistöku reglugerðarinnar sem um getur í b-lið hér að framan.

d) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd mats á umhverfishættu skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

5. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki, sem nota á í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein, sé ekki samþykkt nema:

— matvælin eða innihaldsefni þeirra hafi þegar verið leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 258/97, eða

— ákvarðanirnar um leyfi, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 258/97, séu teknar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

b) Í því tilviki, sem mælt er fyrir um í öðrum undirlið a-liðar, skal taka tillit til viðmiðananna, sem settar eru fram í 5. mgr. 4. gr., og meginreglnanna um mat sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 258/97.

c) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í b-lið, skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

8. gr.

Þegar lögð er fram umsókn um samþykki fyrir yrki skulu aðildarríkin krefjast þess að umsækjandinn tilgreini hvort sótt hafi verið um samþykki í öðru aðildarríki, hvaða aðildarríki hafi átt hlut að máli og hvort samþykki hafi fengist.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að birt verði opinberlega skrá yfir yrki sem eru samþykkt á yfirráðasvæði þeirra og nafn einstaklings eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins, hver í sínu landi. Beri nokkrir

einstaklingar ábyrgð á viðhaldi yrkis er ekki nauðsynlegt að birta nöfn þeirra. Ef nöfnin eru ekki birt skal koma fram í skránni hvaða yfirvald hefur undir höndum lista með nöfnum þeirra sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins.

2. Þegar samþykki er veitt skulu aðildarríkin tryggja, eftir því sem unnt er, að yrkið þekkist undir sama heiti í öllum aðildarríkjunum.

Ef vitað er að fræ eða fjölgunarefni tiltekens yrkis er markaðssett í öðru landi undir öðru heiti skal það heiti einnig tilgreint í skránni.

3. Með hliðsjón af fyrirliggjandi upplýsingum skulu aðildarríkin einnig sjá til þess að yrki, sem er ekki merkjanlega aðgreinanlegt:

— frá yrki sem hefur áður verið samþykkt í hlutaðeigandi aðildarríki eða í öðru aðildarríki, eða

— frá öðru yrki sem hefur verið metið með tilliti til aðgreinanleika, stöðugleika og einsleitni í samræmi við reglur sem svara til reglnanna í þessari tilskipun, án þess þó að vera yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.,

beri heiti þess yrkis. Þetta ákvæði gildir ekki ef hætt er við að heitið valdi misskilningi eða ruglingi að því er varðar yrkið eða, í samræmi við öll ákvæði hlutaðeigandi aðildarríkis um heiti yrkis, aðrar ástæður koma í veg fyrir notkun heitisins eða réttur þriðja aðila kemur í veg fyrir frjálsa notkun þess í sambandi við umrætt yrki.

4. Aðildarríkin skulu taka saman sérstaka skjalaskrá um hvert samþykkt yrki þar sem kemur fram lýsing á yrkinu og skýrt yfirlit yfir allar staðreyndir sem samþykkið byggðist á. Lýsing á yrkjum skal lúta að plöntum sem sáð er til með fræi og fjölgunarefni í flokknum „vottað fræ og fjölgunarefni“.

5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að erfðabreytt yrki, sem hafa verið samþykkt, séu greinilega merkt sem slík í yrkjaskránni. Þau skulu enn fremur sjá til þess að hver sá sem markaðssetur slíkt yrki tiltaki greinilega í söluskrá sinni að það sé erfðabreytt.

6. Að því er varðar hvort nafngiftir yrkja teljist heppilegar gildir 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu ⁽¹⁾.

Heimilt er að samþykkja nákvæmar framkvæmdarreglur um heppilegustu nafngiftir yrkja í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) No 2506/95 (Stjtið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3).

10. gr.

1. Tilkynna skal hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni þegar í stað um allar umsóknir eða afturköllun umsókna um samþykki fyrir yrki, allar færslur í skrá yfir yrki og breytingar á henni.

2. Aðildarríkin skulu, fyrir hvert nýtt, samþykkt yrki, senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni stutta lýsingu á helstu notkunareiginleikum yrkisins. Þetta ákvæði gildir ekki ef um er að ræða yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendinga) sem eru einvörðungu ætluð sem þáttur í endanlegum yrkjum. Ríkin skulu einnig, samkvæmt beiðni, senda lýsingu á sérkennum sem gera kleift að greina eitt yrki frá öðrum svipuðum yrkjum.

3. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi aðgang að skjalaskránum, sem um getur í 4. mgr. 9. gr., um yrki sem hafa verið samþykkt eða yrki sem samþykki gildir ekki lengur um. Fara skal með upplýsingar um þessar skrár sem trúnaðarmál.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að skjalaskrár yfir samþykki séu tiltækar til einkanota fyrir alla einstaklinga sem geta sýnt fram á að þeir eigi lögmatra hagsmuna að gæta. Þessi ákvæði gilda ekki þegar fara verður með upplýsingar sem trúnaðarmál skv. 3. mgr. 7. gr.

5. Þegar yrki fæst ekki samþykkt eða samþykki hefur verið afturkallað skal veita einstaklingum, sem slík ákvörðun hefur áhrif á, aðgang að niðurstöðum athugana.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um viðhald samþykkttra yrkja í samræmi við reglur um viðhald yrkis.

2. Eftirlit með viðhaldi skal alltaf vera framkvæmanlegt með því að fletta upp í skráum sem einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrkinu, hafa undir höndum. Skrárnar skulu einnig taka til ræktunar allra ætliða á undan stofnfræi eða fjölgunarefni.

3. Hægt er að krefja einstakling, sem ber ábyrgð á yrkinu, um sýni. Þessi sýni má taka opinberlega gerist þess þörf.

4. Fari viðhald fram í öðru aðildarríki en því þar sem yrkið var samþykkt skulu hlutaðeigandi aðildarríki hafa samvinnu á stjórnsýslusviðinu um eftirlit.

12. gr.

1. Samþykki gildir til loka tíunda almanaksárs eftir að samþykki er veitt.

Samþykki yfirvalda á yrkjum í fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu fyrir sameiningu Þýskalands gildir ekki lengur en til loka tíunda almanaksárs eftir að það hefur verið fært í yrkjaskrána sem sett er saman í Sambandslýðveldinu Þýskalandi í samræmi við 1. mgr. 3. gr.

2. Endurnýja má samþykki fyrir yrki með vissu millibili ef það er enn ræktað í þeim mæli að það sé réttlæt看legt eða ef viðhalda þarf því til að varðveita erfðaauðlindir plantna og að því tilskildu að kröfur um sérstöðu, einsleitni og stöðugleika eða viðmiðanir, sem eru ákveðnar skv. 2. og 3. mgr. 20. gr., séu enn uppfylltar. Sé ekki um að ræða erfðaauðlindir plantna í skilningi 20. gr. skulu umsóknir um endurnýjun lagðar fram eigi síðar en tveimur árum áður en samþykkið fellur úr gildi.

3. Lengja skal gildistíma samþykkis til bráðabirgða þar til ákvörðun hefur verið tekin um umsóknina um endurnýjun.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að tekinn verði af allur vafi sem kann að koma upp eftir að yrki hefur verið samþykkt og varðar mat á aðgreinanleika þess eða heiti á þeim tíma sem það var samþykkt.

2. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að skilyrðið um aðgreinanleika í skilningi 5. gr. var ekki uppfyllt á þeim tíma sem yrkið var samþykkt skal önnur ákvörðun koma í stað samþykkisins eða það afturkallað, eftir því sem við á, í samræmi við þessa tilskipun.

Með þessari nýju ákvörðun skal yrkið, frá þeim degi að telja sem það var fyrst samþykkt, ekki lengur teljast yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.

3. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að heiti þess í skilningi 9. gr. var ekki ásættanlegt þegar yrkið var samþykkt skal heitið lagfært til samræmis við þessa tilskipun. Aðildarríkin mega heimila notkun fyrri heitisins um tíma sem viðbótarheiti. Heimilt er að setja nákvæmar reglur um hvenær megi nota fyrri heitið sem viðbótarheiti í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., má setja reglur um beitingu 1. og 2. mgr.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samþykki fyrir yrki verði afturkallað:

a) ef við athugun er sannreynt að yrkið sé ekki lengur aðgreinanlegt, stöðugt eða nægilega einsleitt,

b) ef einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrki, krefjast þess, nema um viðhald yrkis sé að ræða.

2. Aðildarríkin mega afturkalla samþykki fyrir yrki:

a) ef ekki er farið að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun,

b) ef veittar hafa verið, þegar sótt var um samþykki eða við athugun, rangar eða misvísandi upplýsingar um staðreyndir sem samþykkið byggðist á.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki sé tekið út af skráum þeirra hafi samþykki fyrir yrki verið afturkallað eða gildistíminn runnið út.

2. Aðildarríkin geta, á yfirráðasvæði sínu, veitt frest til að votta og markaðssetja fræ og fjölgunarefni fram til 30. júní á þriðja ári, hið lengsta, eftir að samþykkið rennur út.

Fyrir yrki, sem skráð eru skv. 1. mgr. 16. gr. í sameiginlegu skránni um yrki sem um getur í 17. gr., skal sá frestur, sem rennur síðast út af þeim sem samkvæmt fyrstu undirgrein eru viðurkenndir í mörgum aðildarríkjum, gilda um markaðssetningu í öllum aðildarríkjunum, að því tilskildu að engar markaðshindranir varðandi yrki nái til fræs og fjölgunarefnis yrkjanna.

16. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frá og með birtingunni, sem um getur í 17. gr., skuli fræ yrkja, sem eru samþykkt í samræmi við þessa tilskipun eða meginreglur sem samsvara meginreglum hennar, ekki vera háð neinum markaðshindrunum sem snerta yrki.

2. Að undangenginni umsókn, sem farið skal með samkvæmt málsmeðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, í 3. mgr. 23. gr. getur aðildarríki fengið heimild til að banna notkun yrkisins á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess eða mæla fyrir um viðeigandi skilyrði fyrir ræktun yrkisins og, í tilvikum sem kveðið er á um í c-lið, um skilyrði fyrir notkun vörunnar sem verður til við slíka ræktun:

a) ef í ljós kemur að ræktun yrkisins getur verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda eða

b) ef opinberar ræktunartilraunir, sem fara fram í aðildarríkinu sem sækir um, þar sem 4. mgr. 5. gr. er beitt á hliðstæðan hátt, sýna að yrkið gefur ekki á neinum hluta yfirráðasvæðisins af sér samsvarandi niðurstöður og þær sem fást með sambærilegu yrki, sem hefur verið samþykkt á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, eða ef það er almenn vitneskja að yrki af viðkomandi þroskaflokki hentar ekki vel til ræktunar á neinum hluta yfirráðasvæðis þess. Leggja skal fram umsókn fyrir lok þriðja almanaksárs eftir að samþykki er veitt,

c) ef það hefur gildar ástæður, aðrar en þær sem þegar eru nefndar eða kunna að hafa verið nefndar á meðan málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 10. gr., stóð yfir, til að ætla að heilbrigði manna eða umhverfinu geti stafað hætta af yrkinu.

17. gr.

Á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum og jafnóðum og þær berast skal framkvæmdastjórnin birta í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*, undir yfirskriftinni „sameiginleg skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði“, skrá yfir öll yrki, ef frá þeirra eru ekki háð neinum markaðshindrunum skv. 16. gr. að því er yrkið varðar, og enn fremur upplýsingar sem krafist er skv. 1. mgr. 9. gr. um einstakling eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins. Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreint hvaða aðildarríki hafa fengið heimild skv. 2. mgr. 16. gr. eða 18. gr.

Í auglýsingunni skal telja upp þau yrki sem veittur hefur verið frestur fyrir í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. 15. gr. Þar skal og tilgreina lengd frestsins og, eftir því sem við á, þau aðildarríki sem fresturinn gildir ekki um.

Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreina á skýran hátt þau yrki sem eru erfðabreytt.

18. gr.

Ef í ljós kemur að ræktun yrkis, sem er skráð í sameiginlegu yrkjaskrána, geti verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda í einhverju aðildarríki eða að umhverfi eða heilbrigði manna geti stafað hætta af henni getur það aðildarríki, eftir að hafa sótt um, fengið heimild, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, 3. mgr. 23. gr. til að banna markaðssetningu fræs eða fjölgunarefnis þess yrkis á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Ef yfirvofandi hætta er á útbreiðslu skaðlegra lífvera eða heilbrigði manna eða umhverfið er í yfirvofandi hættu getur viðkomandi aðildarríki lagt þetta bann á um leið og umsókn þess hefur verið lögð fram og gildir það þar til endanleg ákvörðun hefur verið tekin. Sú ákvörðun skal tekin innan þriggja mánaða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, í 3. mgr. 23. gr.

19. gr.

Hljóti yrki ekki lengur samþykki í því aðildarríki sem samþykkti það í upphafi má eitt eða fleiri önnur aðildarríki halda samþykki fyrir yrkinu, að því tilskildu að sem fyrr verði farið að kröfum fyrir samþykki á yfirráðasvæði þeirra og að viðhald sé tryggt.

20. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunar í tengslum við skilyrðin fyrir því að setja megi efnafræðilega meðhöndlað fræ á markað.

2. Með fyrirvara um reglugerð ráðsins (EB) nr. 1467/94 frá 20. júní 1994 um verndun, lýsingu á eiginleikum, söfnun og nýtingu erfðafræðilegra auðlinda í landbúnaði⁽¹⁾ skal setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunar í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra nýtingu erfðafræðilegra auðlinda plantna með ræktun og markaðssetningu fræs af staðaryrkjum og yrkjum sem eru náttúrulega aðlöguð að stað- og svæðisbundnum aðstæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar.

3. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 2. mgr. hér að framan, skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

a) staðaryrki og yrki skulu samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Við opinbert samþykki skal taka tillit til sérstakra gæðaeiginleika og gæðakrafna. Einkum skal taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum prófunum og þekkingar sem hefur fengist með reynslu af ræktun, fjölgun og notkun og nákvæmra lýsinga á yrkjum og viðeigandi heitum þeirra sem hafa verið tilkynnt til viðkomandi aðildarríkis og ef þetta er fullnægjandi felur það í sér undanþágu frá kröfunni um opinbera athugun. Þegar slíkt staðaryrki er samþykkt skal það tilgreint sem „varðveisluyrki“ í sameiginlegu skránni,

b) viðeigandi magntakmarkanir.

21. gr.

Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunarinnar á sviði varðveislu erfðaauðlinda.

(¹) Stjtið. EB L 159, 28.6.1994, bls. 1.

22. gr.

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið ákvarða með auknum meirihluta hvort:

- a) opinberar athuganir á yrkjum, sem kveðið er á um í 7. gr., eru jafnáreiðanlegar þegar þær eru gerðar í þriðja landi og athuganir gerðar í aðildarríkjunum,
- b) athuganir á reglum um viðhald yrkja, sem gerðar eru í þriðja landi, eru jafnáreiðanlegar og athuganir gerðar í aðildarríkjunum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hvert nýtt aðildarríki frá og með þeim degi sem það fær aðild þar til það samþykkir nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari.

23. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE ⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

24. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 16. og 18. gr. hefur tilskipun þessi ekki áhrif á ákvæði landslaga sem eru sett til að

vernda heilbrigði og líf manna, dýra og plantna eða til að vernda eignarrétt á sviði iðnaðar eða verslunar.

25. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

26. gr.

1. Tilskipun 70/457/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta I. viðauka, fellur hér með úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar frest á lögleiðingu sem settur er fram í téðum tilskipunum í B-hluta I. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í II. viðauka.

27. gr.

Tilskipun þess öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

28. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 13. júní 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. RAJOY BREY

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2289/66.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN OG SÍÐARI BREYTINGAR Á HENNI
(sem um getur í 26. gr.)

Tilskipun 70/457/EBE (Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1)	
Tilskipun ráðsins 72/274/EBE (Stjtið. EB L 171, 29.7.1972, bls. 37)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/457/EBE í 1. og 2. gr.
Tilskipun ráðsins 72/418/EBE (Stjtið. EB L 287, 26.12.1972, bls. 22)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 73/438/EBE (Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 79)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 78/55/EBE (Stjtið. EB L 16, 20.1.1978, bls. 23)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 79/692/EBE (Stjtið. EB L 205, 13.8.1979, bls. 1)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun ráðsins 79/967/EBE (Stjtið. EB L 293, 20.11.1979, bls. 16)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 80/1141/EBE (Stjtið. EB L 341, 16.12.1980, bls. 27)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 86/155/EBE (Stjtið. EB L 118, 7.5.1986, bls. 23)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 88/380/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 31)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 90/654/EBE (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 48)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/457/EBE í 2. gr. og 6. lið I. hluta í II. viðauka.
Tilskipun ráðsins 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27)	eingöngu 6. gr.

B-HLUTI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 26. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
70/457/EBE	1. júlí 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/EBE	1. júlí 1972 (1. gr.) 1. janúar 1973 (2. gr.)
72/418/EBE	1. júlí 1972 (7. gr.)
73/438/EBE	1. júlí 1974 (7. gr.)
78/55/EBE	1. júlí 1977 (6. gr.)
79/692/EBE	1. júlí 1977 (9. mgr. 3. gr.) 1. júlí 1982 (önnur ákvæði)
79/967/EBE	1. júlí 1982 (2. gr.)
80/1141/EBE	1. júlí 1980 (1. gr.)
86/155/EBE	1. mars 1986 (5. gr.)
88/380/EBE	1. janúar 1986 (5. og 6. mgr. 6. gr.) 1. júlí 1990 (önnur ákvæði)
90/654/EBE	
98/95/EB	1. febrúar 2000 (Leiðrétting í Stjtið. EB L 126, 20.5.1999, bls. 23)
98/96/EB	1. febrúar 2000

⁽¹⁾ Þann 1. júlí 1973 að því er varðar Danmörku, Írland og Breska konungsríkið, 1. janúar 1986 að því er varðar Grikkland, 1. mars 1986 að því er varðar Spán og 1. janúar 1989 að því er varðar Portúgal að því er varðar sérstakar tegundir sem um getur í tilskipun um markaðssetningu fódurplöntufræs — *Lolium multiflorum* Lam, *Lolium perenne* L. og *Vicia sativa*, L. og tilskipun um markaðssetningu fræs — *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. emend. Fiori og Paol, og *Trisicum Durum* Desf. *Zea mays* L. — og 1. janúar 1991 að því er varðar aðrar tegundir sem um getur í þessari tilskipun.

⁽²⁾ Þann 1. janúar 1995 að því er varðar Austurríki, Finnland og Svíþjóð.

- Finnlandi og Svíþjóð er þó heimilt að fresta, þar til í síðasta lagi 31. desember 1995, beitingu ákvæða þessarar tilskipunar á yfirráðasvæði sínu að því er varðar markaðssetningu á fræi þeirra yrkja sem skráð eru í innlendar skrár þeirra yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði og yrki grænmetistegunda sem ekki hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Ekki skal heimilt að markaðssetja fræ þeirra yrkja á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja á þessu tímabili.
- Um þau yrki nytjaplantna og grænmetistegunda, sem eru skráð daginn sem þau fá aðild eða eftir það, bæði í innlendum skráum í Finnlandi og Svíþjóð og í sameiginlegu skrárnar, skulu ekki gilda neinar hömlur á markaðssetningu með tilliti til yrkis
- Á öllu því tímabili, sem nefnt er í fyrsta undirlið, skulu yrki í innlendum skráum Finnlands og Svíþjóðar, sem hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði téðrar tilskipunar, skráð í sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna og grænmetistegunda, fyrir hvort landið um sig.

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 70/457/EBE	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
22. gr.	3. mgr. 1. gr.
2. gr.	2. gr.
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
1. mgr. a 3. gr.	2. mgr. 3. gr.
2. mgr. 3. gr.	3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 3. gr.	4. mgr. 3. gr.
4. mgr. 3. gr.	5. mgr. 3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
9. gr.	9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
12. gr. a	13. gr.
13. gr.	14. gr.
14. gr.	15. gr.
15. gr.	16. gr.
16. gr.	—
17. gr.	—
18. gr.	17. gr.
19. gr.	18. gr.
20. gr.	19. gr.
20 gr. a	20. gr.
1. mgr. 21. gr.	1. mgr. 22. gr.
3. mgr. 21. gr.	2. mgr. 22. gr.
23. gr.	1., 2. og 4. mgr. 23. gr.
23. gr. a	1., 3. og 4. mgr. 23. gr.
24. gr.	24. gr.
24. gr. a	21. gr.
—	25. gr. ⁽¹⁾
—	26. gr.
—	27. gr.
—	28. gr.
—	I. VIÐAUKI
—	II. VIÐAUKI
—	

⁽¹⁾ Ákvæði 2. mgr. 9. gr. í 98/95/EB og 2. mgr. 8. gr. í 98/96/EB.